

[Jane Oksen]

Vi har drøftet sagen i Fremskridtspartiets gruppe, og vi er 100 pct. enige om at afvise SF's beslutningsforslag. Der er kommet nogle oplysninger frem, som nogle af vores gruppemedlemmer ikke var klar over, da der kom en udtalelse til pressen i går, men i dag er vi altså 100 pct. enige efter de oplysninger, vi har fået fra indenrigsministeren, og det kan jeg hermed meddele.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet m.v.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 28/12 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Vidtgående omstillinger er i gang inden for ældreområdet i primærkommunen, inden for sygehusvæsenet og inden for psykiatrien. Udviklingen i befolkningens forventninger i takt med de nye behandlingsmuligheder samt økonomien i det offentlige sundhedsvæsen har gennem flere år medført betydelige ændringer i det arbejde, der udføres inden for social- og sundhedssektoren.

Hele udviklingen har medført ændrede krav til medarbejderne inden for disse områder, og

uddannelsesreformen må siges at være højaktuel og tvingende nødvendig.

Det overordnede mål for en reform af social- og sundhedsuddannelserne må primært være, at der skabes sammenhænge, velfungerende, tidssvarende og fremtidsorienterede grundlæggende og videregående social- og sundhedsuddannelser.

Det mål mener vi i Socialdemokratiet at dette lovforslag lægger op til. Desuden hæfter vi os ved, at lovforslaget bygger på betænkning 1180 afgivet af et enigt udvalg i august 1989.

Det videre lovgivningsarbejde bygger således på et godt grundlag, hvor arbejdsmarkedets parter har været enige om såvel behovet for som principperne i ændringerne af social- og sundhedsuddannelserne.

Med mit personlige kendskab til og erfaring med hensyn til de nuværende uddannelser på området og medarbejdernes uddannelses- og arbejdsvilkår under den igangværende omstillingsproces i sundhedsvæsenet må jeg indrømme, at jeg i begejstring over udsigten til dette uddannelsesløft nær havde mistet min kritiske sans i forbindelse med analysen af lovforslaget.

De stigende kvalifikationskrav til medarbejderne præger omstillingsprocessen og hastigheden i denne, og dette sammen med en behårdt arbejdssituation for mange hjemmehjælpere, plejere, sygehjælpere, sygeplejersker, plejehjemsassistenter m.fl. gør, at en uddannelsesreform simpelt hen ikke kan udsættes længere. Det er lige før, jeg har følt, at jeg her fra talerstolen måtte hylde undervisningsministeren for fremsættelsen af dette lovforslag, og fordi undervisningsministeren har lyttet til de mange høringsvars anbefalinger og i vid udstrækning har taget disse med i lovforslaget.

Men inden jeg kom så langt i min begejstring, erindrede jeg, hvordan en langsommelig proces med mange års forskellige udvalgsarbejder trods påmindelser til undervisningsministeren om nødvendige ændringer af social- og sundhedsuddannelserne først nu ser ud til at få resultat.

På baggrund af disse forhold vil jeg nøjes med at sige til ministeren, at det er på høje tid, der nu sker et løft i social- og sundhedsuddannelserne. Medarbejderne har gjort en stor indsats på trods af manglende uddannelsesmæssige muligheder for løsning af de mange ændrede opgaver. Personlige og arbejdsmæssige om-